

Mandskab den Ret, hvormed der er Tale i § 12, hvilken Rets Udøvelse kan føre til overmaade store Ulemper for Skipperen, uden at der i Virkeligheden er nogen Udbytte for ham til senere at faae Erstatning, naar Grundlaget derfor viser sig at mangle. Men om det just skulde være rigtigt at stille det saaledes, at der slet ikke tages noget Hensyn til unge Folk under 18 Aar, forekommer mig dog at være noget tvivlsomt. Mellem de rene Dreng og de saakaldte Ungmænd eller, for at bruge et fremmed Navn, Jungmænd er der dog ganske vist en ikke ringe Forskjel; men det er jo dog ikke saa ganske sjældent, at Folk kunne blive Ungmænd i en Alder af under 18 Aar, og at stille det saaledes, at der i saadanne Tilfælde ikke skal tages noget Hensyn til dem, forekommer mig at være af tvivlsom Rigtighed. Særligt kan jeg ikke udtale mig om, hvorledes Udvalget i det Hele stiller sig til dette Forslag, da det ikke har været Gjenstand for endelig Afgjørelse i Udvalget. Den samme Bemærkning maa jeg iøvrigt gjøre med Hensyn til det andet Vndringsforslag, der er stillet udenfor Betænkningen, nemlig af 4 Medlemmer om, at kun den kan ansættes som Skibsinspektør, som har faret mindst 5 Aar som Skibsfører i den udenrigste Fart. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg vil ikke stemme for dette Vndringsforslag og det af den Grund, at det forekommer mig ikke at være rigtigt at foreskrive den Administration, den Minister, som har og skal have Ansvaret for, at det bliver dygtige og paalidelige Folk, der ansættes som Skibsinspektører, visse Begrænsninger, som han har at følge med Hensyn til Valget af Skibsinspektørerne. Ligesaa vist som ingentunde Alle, der have faret mindst 5 Aar som Førere af Skibe i udenrigst Fart, behøve at egne sig til at være Skibsinspektører, ligesaa vist er det, at en Mand, der ikke har faret i 5 Aar, kan være meget godt stillet til denne Stilling. Forsaavidt Meningen er den, at man vil have Bøgen lagt paa praktisk Erfaring, Uvelse og Dygtighed ved Valg af Skibsinspektører, synes dette mig at ligge saa overordentlig nær, at det næsten synes mig at være en Fornærmelse saaledes at forudsætte, at Indenrigsministeren ikke af sig selv skulde falde paa at tage dette Hensyn. — Jeg har allerede bemærket, at, forsaauidt man ikke vil lade andet Affnit af Lovforslaget udgaa, er der subsidiært stillet Forslag til enkelte Paragrafer i dette Affnit. Det er saaledes foreslaaet at lade § 18 udgaa og i Forbindelse dermed at foretage smaa Vndringer i den følgende Paragraf, § 19, navnlig for at høde paa Udeladelsen af § 18. Naar § 18 foreslaas at skulle udelades, er det, fordi man dels ikke anser det rigtigt i Loven at optage flige detaillerede Bestemmelser, som meget let kunne blive Gjenstand for Forandring, alt efterhaanden som Forholdene uvilke sig, men dels er det ogsaa, fordi man ikke kan anse det for rigtigt at fore-

skrive saadanne Bestemmelser til Tagtagelse ogsaa ved Indladning paa fremmede Steder, hvor maasse ganske andre Regler gjælde, hvilket let kunde føre til Følge, at danske Skibe i Konkurrence med fremmede Skibe vilde blive meget uheldigt stillede i fremmede Haane. Det vil ses, at jeg udgjør et Mindretal, som vil aabne Afgang for Regjeringen til ved Anordning at foreskrive enkelte detaillerede Bestemmelser af den Art, som nu findes i Lovforslagets § 18. De øvrige Medlemmer af Udvalgets Flertal have ikke engang ment, at man administrativt skulde kunne give saadanne Bestemmelser. Jeg for mit Vedkommende har ikke troet, at der var nogen Betænkning derved, men maa i den Henseende overlade Flertallet at begrunde sin Modstand imod mit Vndringsforslag under Nr. 20. — Vndringsforslaget under Nr. 21 er, som det vil ses, en Redaktionsændring, og det Samme gjælder i Virkeligheden med Hensyn til Forslaget til § 23. Der tilsigtes derved ingen Realitetsforandring; der tilsigtes kun at gjøre Paragrafen klarere og, som man tror, noget korrektere i Affattelsen. Jeg henviser i den Henseende til Udvalgets Betænkning og kan hermed slutte mine Bemærkninger.

Sviid: Paa Medforslagsstilleres og egne Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det Vndringsforslag, som er stillet under Nr. 1 udenfor Betænkningen til § 3, og som, hvad allerede er omtalt af den ærede Ordfører, gaar ud paa, at den, der vælges til Skibsinspektør, skal have faret i mindst 5 Aar som Fører af Skib i udenrigst Fart. Jeg maa først bemærke, at, naar de øvrige ærede Medlemmer af Udvalget ikke staa anførte som Medforslagsstillere deraf, er Meningen ikke dermed, at de ere imod Forslaget. Vi hørte jo nys, at den ærede Ordfører ikke er for det, men det er mig bekjendt, at andre ærede Medlemmer af Udvalget sympatijere med det og ville stemme for det; Grunden til, at de ikke staa som Medforslagsstillere, er den, at Tiden ikke tillod Vndringsforslagets Behandling i Udvalget. Endnu skal jeg bemærke, at hvad Redaktionen af Vndringsforslaget angaar, da kan der selvfølgelig ske Vndring i det til 3die Behandling, hvis Saadant ønskes. — Jeg maa sige lige overfor dette Lovforslag, at, naar Skibsfarten i de senere Aar har været meget trykket, og naar man har set den ulykkelige Stranding ved Klitmøller af „Elsipner“, og altsaa har faaet det Indtryk, at Forholdene virkelig ere saaledes, at Folk i mange Tilfælde ere nødt til for at faae Gyre at gaa ud med saadanne raadne eller halvraadne Skibe, synes det mig, at det første Skridt, der skulde gjøres her, maatte være fra Statens Side at høde de store Byrder, som tynge paa Skibsfarten; Staten burde, forinden man gik til denne Lov, høde Skibsfartens. Hvad nu dette Vndringsforslag angaar, da er det ikke saadant, at man kan sige, at for de